מנת לשנות אע"ם שאינו

דכנקרות

ומת"נ במבו

א מיי' פ"ב מכ' בנת כמג לחוין סה טור ה'ח סי' רמע וסי׳ שכם : ב מיי'פ"ג מה' שבת סמג לאיין סה שור

וא"ל לשבות: ומטר לנידן - אינו אלא מסלך יום א' ובע"ם סים יום סשוק: נוששת • שמהלכת בסמוך להרקע וחין במים י' מפחים שומק: גזירת תחומין שמהלכין חוץ לתחום: אבל . אם הספינה למעלה מעשרה עפחים שהמים הולכת

רישייי

עם הגכרי

- 20101

עמוקים לא גזר שאין תחומין למעלה מי׳ : אלא לביתיה . שמקפיד וכועם על בני ביתו אם לא יכינו כל הצורך: לאושפיזיה . לבית אֹכסנאֹי (ב): אמאי דנקים - מה שטתנין מחרלה בו: אלא [אפילו] לביתיה. שתכינין פליו אולי יבא: מתני' ושוין אנו ואנו - בנמרא מפרש שעמא: גם׳ דאתי ממילא - כנון משקין הללי שנסחסין

בד"א לדבר הרשות אבל לדבר מצוה מפליגין ופוסק עמו ע"מ א לשבות ואינו שובת דברי רבי רשב"ג אומר אינו צריך ומצור לצידן אפילו בערב שבת מפליגין יש מי שאומר הא דתניא אין מפליגין בספינה פחות מג' ימים קודם חשבת בומן שהספינה נוששת ואיז במים עשרה מפחים ומשום גזירת תחומין גזרו בה אבל למעלה מי מפחים לא גזרו ומשום הכי נהגו העם להפליג בים ב הגדול והאי מעמא פריכא הוא דאי מהאי מעמא הוא ראין מפליגין הוה ליה למיתנא אין מפליגין בספינה קשנה אמאי תני

לעבור במים במעבורת אפילו בתוך התחום משום דהוה ליה כשט ואסור לשוט גזירה שמא יעשה חבית של שייטיון והיינו דגרסינן בפרק חולין [דף

קלט:] חזי מר האי לורבא מרבנן דאזיל ונאים במעברא ועבר להך גיסא ואמר למינם קא מכוונא ואזיל וסייר פירי אמר ליה הערמה מדרבנן היא

פירוש זה ולפי דברי הרב אלפסי ז"ל ג"כ יש לתמוח של מה נהגו העם עכשיו להפליג בספינה פחות משלשה ימים קודם השבת אבל <u>הר"ז הלוו</u>

אים סיפו ולורבת מרבכן לא אתי למעבד לכתחלה אלמא דלכתחלה שלא בהערמה אחור ובהערמה נמי דוקא לצורבא מרבכן הא לכולי עלמא אסור. לפי

ספינה סתם דמשמע בין קשנה בין גדולה ועוד מאי איריא ג' ימים אפי' מפי נמי כיון דרוכה נכרים על שם הנכרי היאססחיסועוד לדבר מצוה אמאי שרי והא העמידו דבריהם במקום עשה כדתנן* אונן נעשית וכדחמריט כפ׳ כל כתכנ (ד'צא: מובל ואובל את פסרו לערב אבל לא בקדשים ואמרי' עלה* גבי פסח לא העמידו דבריהם במקום כרת גבי קדשים העמידו דבריהם במקום עשה אלא <u>היינו</u> מעמא דאין מפליגין בספינה פהות מג' ימים קודם השבת משום במול מצות עונג שבת דכל ג' ימים הויא להו שינוי וסת משום נענוע הספינה כדכתיב בהו °יהוגו וינועו כשבור וגן' °ולא יכלי למעבד עונג שבת ולאחר שלשת ימים הויא להו נייהא ובעי מיכלא ומקיימי מצות עונג שבת והיינו מעמא דלדבר מצוה שרי משום דפטירי ממצות עונג דאמר מר* העוסק במצוה פטור מן המצוה, ותגן נמי* שלוחי מצוה פטורין מן הסוכה ולהכי גמי אמריגן* להלך בערבי שבתות יתר על שלש פרסאות דאינון שנים עשר מיל משום דמבמיל ליה למצות עונג שבת כדמפרשא בהדיא והוא הדין שאין צרין על עיירות של נכרים פחות משלשה ימים קודם לשבת משום דלא מותהני להו מיכלא ומשתיא תוך ג' ימים משום מרדא ופחדא דליבא ולבתר

תלתא יומי פרח פחדייהו ומקיימי ליה לעונג שבת: גרסינן בפרק לולב וערבה* אמר איבו משום ר' אלעור בר' צדוק אל יהלך אדם בערב שבת יותר משלש פרסאות אמר רב כהנא לא אמרן אלא לביתיה אבל לאושפיויא אמאי דנקים סמיך איכא דאמרי אמר רב כהגא לא נצרכה אלא אפילו לביתיה ואמר רב כהנא בדידי הוה עובדא ואפילו כסא דהרסנא לא אשכחי: ת"ר שכיתה שוכת כחייר מחינות מכטו" ז אין "צרין על עיירות של נכרים פחות משלשה ימים קודם השבת ואם התחילו הוא ומהלך את כולה דכד' אמות בכייכאין מפסיקין אפילו בשבת וכן היה שמאי דורש "עד רדתה ואפילו בשבת: היא אלט: גרסינו בפרק לולד. ברסינן בפסיקין אפידו בשבת וכן היה שמאי דורש עד רדתה ואפידו בשבת: היא אלט: גרסינו בפרק לולד. בתר ברסינן בעירובין *(*) אמר רב יהודה אמר רב נכרים שצרו על עיירות של ישראל וערבה (דף מד:) ומי לא אמרן אלא אין ווצאין עליהן בכלי זיין ואין מחללין עליהן את השבת: תניא גמי הבי עיירות של ישראל שצרו עליהן גכרים אין יוצאין עליהן בכלי זיין ואין מחללין עליהן את השבת בד"א כשבאו על עסקי ממין אבל באו על עסקי גפשות יוצאין עליהן בכלי זיין ומחללין עליהן את השבת ובעיר הסמוכה לספר אפילו לא באו אלא על עסקי תבן וקש יוצאין עליהם בכלי זיין ומחללין עליהן את השבת: *בותני אמר רבן שמעון בן גמליאל ינוהגין היו של בית אבא שהיו נותנין כלי לבן שלהן לכובם נכרי שלשה ימים קודם השבת ושיין אלו ואלו

יפיב שמוענין בקורות בית הבד ובעיגולי הגת: גבו׳ *(מאי שנא כולהו דפליגי חספיזם סנת היו מנפין שיבה שיהינו דית (ה) ומאי שנא הגך דלא פליגי ב"ש כולהו אי עביד בשבת חייב המאת גזרו נשפינו אלה אפי/נפיתיה דהיכה/נמיתר מיז (ה) ומאי שנא הגך דלא פליגי ב"ש כולהו אי עביד בשבת חייב המאת גזרו בהו רבגן ע"ש עם חשיכה הגך דאי עביד להו בשבת לא מחייב חמאת לא גזרו בהו רבנן) מאן תנא דכל מילי דאתא ממילא שפיר דמי (נ) ר' יוסי ב"ר

ו שובה דרב כהגלו: ברסי בעירובין (ד'מה.) אמר רב יהודה אמר רב וכו' לספרימקום המבדיל בין גבול ישראל לגבול ארץ העמים: יולאין עליהן שמא.ילכדוה ומשם תהא נוחה ליכבש לפניהם: אמר רב יהודה אמר רב וכו' לספרימקום המבדיל בין גבול ישראל לגבול ארץ העמים: יולאין עליהן שמא.ילכדוה ומשם תהא נוחה בותני" אמר רשב"ג וכו' . כלי לבן שהם קשין ליכבם ולריך שלשה ימים ומחמירין היו על עלמן כב"ש . והאי דלא קחני הא מילחא גבי שלשה דברים שהיה רשב"ג מחמיר כדברי ב"ש בפרק ב" דיום מוב (דף נאו) משום דהתם לא איירי אלא במילי דיו"ט אבל במילי דחול לא איירי: רשריך אלו ואלו שטוענין קורות בית הבד ובו". אבילו ב"ש דאית להו [דף יז: במשוה] שביתה כלים מודים שטוענין את הזיתים בקורות בית הבד ואת המשוחה שנו הבי מודו ב"ש בהא מילתא משום דאי נמי עביד לה בית הבד ואת הענבים בעגולי הגת מבעוד יום והמשקח זב והולך מאיליו כל השבת ומשום הכי מודו ב"ש בהא מילתא משום דאי נמי עביד לה בשבת ליכא חיוב חטאת דכי אמרינן (נקמן דף קמה.) דסחיטת זיתים וענבים אב מלאכה היא ה"מ בזיתים וענבים שלא ריסקן מבעוד יום דהוה לניתו דמה שמוא אם בשביל משרה מלובה דבן אבל הני מכיון שנתם ושל גבי זימים ועל גבי ענבים מבעוד יום הרי הן מרוסקין ומכאן משע אם רב של היא ליה מפרק היין מקליפתו שהוא תולדה דדש אבל הני מכיון שנתן קורה על גבי זימים ועל גבי ענבים מבעוד יום הרי הן מרוסקין ומכאן האפירים אילה יילה היל בלא קורה נמי משקה נפיק ממילא אלא דלא נפיק שפיר כי השתא ומשום הכי שרו ב"ש דהא ליכא בה מלאכה גמורה דתיתםר לאושיא שלה יילה משום שביתת כלים: גב" מאן תכא דכל מידי דאתו ממילא שפיר דמי . כלומר מאן תכא דכיון שריסקן ליכא תו חיוב חטאת אפילו אי

סחיט

השבת: ירושלמי בית שמאי אומרים אפילו ברביעי וב"ה מתירין: מאן תנא דכל מידי דאתי ממילא שפיר דמי אומרים אפילו ברביעי וב"ה מתירין: מאן תנא דכל מידי דאתי ממילא שפיר דמי א"ר יומר ב"א "ר אי דתנן השום והכומר והמלילות שרימן מבעוד יום ר" ישמעאל מותר לכבור אפילו במרומתו בידים שאמלמא היה אומר נכבור משתחשך נראה לי דאליבא דרבי ישמעאל מותר לכבור אפילו במרומת בידים לא היו ב"ש מודרים במשנתנו למעון מבע"י במידי ראתי ממילא משחשיכה דמוף מוך הא מתעבדא מלאכת בשכת והיו הולקום במר עש שחדו הזלקום במצורות היה ועופות. דימוף מולה מתעור אומר מתומי במצורות היה ועופות. ורגים אלא וראי תנא דמתני' כר' ישמעאל סבירא ליח דאמר יגמור משתחשך אפילו בסחיפתו בידים הילכך

וכן מפורש בירושלמי אבל השמטתו של כביני זיל לא מהברה אללי מתקום הזה וה"ר אברהם בר" דוד ז"ל מלמד עליו זכות ומעמיד כל ברייתא זו לכיני זיל לא מהברה אללי מתקום הזה וה"ר אברהם בר" דוד ז"ל מלמד עליו זכות ומעמיד כל ברייתא זו רב" והאלה מת משבון מותרין של הוחרו כל שביתה כלה אל במלאל בתוך ושבית מלאכה בע"ב ובראל החול ושבירת מלאכה ובל "בראל בחול ושביר שבירות יום ה" הא בער שבת אסור אפילו שלא כהבלעה ואין הדברים נכונים לי לדחות התם הברייתא ועוד קשה בחמישי מותר לב"ה לעולם מותר ואפילו שלא כהבלעה ואין הדברים נכונים לי לדחות התם הברייתא ועוד קשה בחמישי מותר פשיטא ועוד כיולא בו דאגרת מאן היא :

הכיט בשביט שמא יבא אפ"ה לא

דזימנין לא חיישי כולי האי וכעובדא

דבנהכות הנובעים באינו משער ברי ויא שחמרו חין לרין על עיירות של נכרים דכולהו מקום סכנה הוא וכל שלפה דהשעם הוא משום איסור ההומין ואין אסור אלא ימים קודם השבת קמי שבתא מיקו בספינה גוששת שהולכת הוך עשרה אבל בספינה ונראה כמתנה לדחות את השבת (א) מפני שחין דבר שעומד בפני פקוח נפש גרולה בהולכת לחשלה מעשרה שרי ורשב"ם כתב דההית ברייתת דחין מפליגין בספינה פחות וה"ה להפרים במדברות ולכל מקום סכנה שאדם עתיד לחלל בו את השבת מב' ימים קודם השבת לדבר סרשות אתי כב"ב דאוסר להתחיל מלאכה ועל דרך זה התיר הרמב"ן ז"ל מפרשי ימים שיכנסו בים בשבת ולפרוש מן כשרכ שבת דלב"ה מותר הפ" כשכת [ה] והרמב"ן כתב דהה דחסרו להפליג הנמל ואין חוששין משום דכשאפרו להפליג בספינה תוך שלשה ימים לא בספינה פהות מג' ימים קודם השכת לא אחרו אלא בישראל, שוכר כל אמרו אלא בישראל שוכר כל הספינה שכל המלאכה הנעבית בה אינ' נעשית הספינה שכל המלאכה הנעשית אינו אלא כשכילו אלא בשבילו אבל בספינה שרובה

נכרים וישראלים מועטים נכנסים בה

' לפסוק כלל': " - פירוש זה ולפי דברי הרב חלפסי ז"ל ג"כ יש לחמוי ב לפי דנרי רטע מוכח <u>ז"ל</u> כתב טעם אחר בין בזו בין במה גר פצוח

הזל בספינה שרובה נכרים על שם הנכרי נעשיה ושרי לישראל להפליג הוך ג' ימים לשנת ולפיכך נהגו עכשיו שנכנסים קכב.) במסבה שרובה נכרים והדלי לתוך הספינה מע"ב וקונין בס שניתה כדי לשנות בחויר מחיצות וחח"כ נכרי את הנר שמותר לישראלים שבה להשתמש לחורה: ולפיכך נוחגין עכשיו שמתכנסין לתוך הספינה החרין וככסין לה בשנת והבחת כיון ששכת כתויר מחינות תצ"פ שחולכת מע"ם ומסדרים שם שולחן ומדליקין" הון לתחום מותר להבתמש בכולה . ובמ"ג כתב שאין את הנרות לקנות שם שביתה ואחר כך חוזרין ונכנסין לה בשבת ועושין כך לריך לקנות בם שביתם בשביל זם שאם לא שנת מפני שהספינה עתידה ללחת בשבת חוך לתחום ויהא אסור לזוז בתוכה והספינה מפלגת חוץ לתחום מכל מקום מהלך מד' אמות שלו לפי שלא שבת באויר הוא כל הספינה ומיי) פרק לי מהלי שנת כתב מחילות מבעוד יום ואע"ג דהי"ל דהלכה כר"ג [דמהלך את כולה] אפי ניי דכא דאיו מפליגיו בספינה תוך שלשה ימים לשנת היינו דוקא בימים בדיר וסהר אש"ג דלא שבת באויר מה סיינו דוקח נימים שמעוררין סקיה וגופו של הדם משתבר וחין רוהו הוזרת עד החר ג' ימים מחילות ה"מי בנתנוהו נכרים בדיר וסהר דאנים הא לדעת לא עשאום החדת עד החד ג' ימים והום לים מבטל טונג שכת וא"כ כנסרות שרי כדברי רבינו. וכם"ג כתב שאם קנם שביתה בערב שכת בחוך הספינה שמותר בחוך הספינה שמותר כארבע אמות אבל כיון שנכנס לה מע"ם נעשה כמערב ברגליו ואומר כאן תהיה שביתתי וכיון דקונה שם על זה המכו האידנא לעשות כן ור"י אהר בכל עניןליכנס גה נבכת ואפי' בתוך התחום מפני בהוא לביתיה.דכיון שאינו בבית מכינין מעט בע על פני המים שהוא אסור : לנוכך השבת ולא הוה ליה מידי למיכל ומוחר לחדם ליכום בשבת: אבל לאושפיזיה אמאי דנקים בפשינה של נכרי ע"ם סמיך. כלומר אמאי דנקט אושפיזיה עם חשיכה ופולך נה כלומר דכיון דבעל הבית שם שאין דרך

לשון ריא"ז להדם בשבת כמו שביאר מז"ה ליכנס לאושפיזא אם אין שם בעל הביתיף נפסחיו : הילכך מכינין הרבה: לא נלרכה אלא ^{שא} אפילו לביתו . כלומר לא מבעיא לבי חדושו אנשו שם

ליכנס אפילו בשבת והולי

מהיצות כמי

מהר"ם (א) כגון נמפליג באריך לעסוק במשיטות של חכלים ולשבות במקום אחר אין ראיי מפני הסכנה דהוי כמו מדבר וגדודי לסטים דספקר : 610

הגהות חרי עי'ברי"ףעירוביןפ"ד: (ב) נסוכה פירש"י אינו כומך על בני הבית מה שנידו נסמך: לביתו דמה במולה הם

CHOK

ששישו ושה שינה מה הגדם מהן היה :

ורגים איזה וראי הנא רמתי' כל "שמעאל סבידא ליח דאמר יגמור משתחשך אפילו במדימת בידים הילכך.

כי אתי מטילא שפיר דמי ולא פליגי עלה בית שמא יוכן שום ובוסר אי"ם ו"ל פי" יגמור דקא אסר רבי ישמעאל שצוברן מארד שריטקן ומניהן בכלים ויוצאים מעצסם ומותרין לא ידעתי סי דחקן לזה הפי" או משום

דאמרינן עלה מאן תנא דכל סידי דאתי מסילא שפיר דפי אנן הא פרישנא לה לא קשיא ולא סידי ואסיקנא בנמרא לאו מי איהמר עלה אסר רבה בר בר הנה אסר רכי יותגן במחוסרין דיכה כולי עלמא
לא פליני האסרי שעדיין הן כאילו הן שלמים ולא רסקן כלל ואפילו משקין היוצאין מהם אסירין וכל שכן שאין לו לסחום בידים כי פליני במחוסרין שחיקה שתמצא לוסר ג' מלאבות יש בהן רוסוק ודיכה לא פליני באסרי שעדיין הן כאילו הן שלמים ולא רסקן כלל ואפילו משקין היוצאין מהם אסירין וכל שכן שאין לו לסחום בידים כי פליני במחוסרין שחיקה שתמצא לוסר ג' מלאבות יש בהן רוסה

למבוס מימ

הגהות הביח (א) כ"ב בית שמאי: (ב) נ"ל אמר ר' יוסי ב"ר הנונה כ" : /10

כוכה כה.

-000

הנהות מאיי [א] באלפס ד׳ דמיחה להחהו מלאכה בע"ב ולהפליג אפילו כ'ותיבת דלב'ם

בשבת ליתה